

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kurucz György ügyvéd által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 4.M.188/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.381/2008/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.381/2008/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek

- tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes közalkalmazotti jogviszonyt megszüntető intézkedése jogellenességének megállapítását, és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte. A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 4.M.188/2008/8. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes alperessel fennállt jogviszonya az alperes 2007. június 29-ei jogellenes intézkedése folytán az ítélet jogerőre emelkedésének napján megszűnik. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.023.986 forintot, valamint az ítélet jogerőre emelkedésének napjáig munkanaponként napi 3.608 forintot, továbbá 40.000 forint perköltséget. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2003. szeptember 1-jétől nyugdíjasként, logopédus munkakörben, részmunkaidős foglalkoztatás mellett létesített jogviszonyt az alperessel. A felperes 2007. május 31-én az óvodában eltöltött négy év emlékére emléklapot írt az alperes vezetőjének, valamint ezen a napon átadta részére öt, súlyosan beszédhibás gyermek nyilvántartási anyagát. A felperes 2007. június 1-jétől június 29-éig szabadságon volt. Az alperes 2007. július 29-én okiratot állított ki, miszerint a felperesnek az alperessel fennállt jogviszonya 2007. június 30-án közös megegyezéssel megszűnt. Az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetése szerint az alperes az eljárás során nem bizonyította, hogy szóban megállapodott a felperessel a jogviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetésében. Az eljárás során meghallgatott tanúk vallomása nem igazolta, hogy a felek konkrétan megegyeztek a jogviszony megszüntetésében, annak módjában, időpontjában. Az a tény, hogy a felperes a beszédhibás gyermekek nyilvántartási anyagát átadta az intézmény vezetőjének, nem jelenti a munkaviszony megszüntetés végrehajtását, mert a munkáltató sem állította, hogy az a felperes munkakörének teljes leadása, elszámolása lett volna.

A munkaügyi bíróság érvelése szerint a felperes által megírt emléklap nem pótolta a jogviszony megszüntetésében való megállapodást.

Az elsőfokú bíróság a Kjt. 34. § (6) bekezdése alapján elmaradt munkabér, a Kjt. 34. § (4) bekezdése értelmében hat havi átlagkeresetnek megfelelő illetmény, és a Kjt. 33. § (1) és (2) bekezdés f) pontja alapján nyolc havi felmentési időre járó átlagkereset megfizetésére kötelezte alperest. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.381/2008/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperest terhelő marasztalási összeget 2.511.046 forintra felemelte, egyebekben az ítéletet azzal hagyta helyben, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya 2009. április 22-én szűnik meg az alperesnél. Az alperest 22.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet indokolása szerint a közalkalmazotti jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése írásba foglalva érvényes a Kjt. 38. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Mt. 87. § (2) bekezdése alapján. A megyei bíróság a per adataiból megállapította, hogy az alperes intézményt érintő kistérségi átalakulás volt folyamatban. Az óvodavezető tájékoztatta a felperest arról, hogy ennek következményeként nem lesz az alperesnél önálló logopédus munkakör. Mindkét fél tisztában volt azzal, hogy a felperes a szabadsága lejártá után csak kistérségi logopédusként dolgozhatott volna. Ilyen előzmények után adta le a felperes a beszédhibás gyermekek nyilvántartási anyagát, és emléklapot írt, valamint azt átadta a munkatársainak a szabadsága előtti utolsó munkanapján. A másodfokú bíróság érvelése szerint mindez azonban nem értékelhető akként, hogy a felperes a jogviszonya felszámolását akarta, csupán úgy, hogy az óvodától, a munkatársaitól elbúcsúzott. A felperes továbbá szabadságra ment, és nem felhagyott a munkavégzéssel. Az alperes a szabadság alatt készítette el, és postázta a felperesnek a munkaviszony megszűnésével kapcsolatos iratokat, ezekből a tényekből megállapítható, hogy az alperes kezdeményezte a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését, amelyhez a felperes nem járult hozzá. A felek között nem jött létre közös megegyezés a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése feltételei tekintetében, az alperes ezért jogellenesen szüntette meg a felperes jogviszonyát. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását, és perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felek megállapodtak a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésében, melyet mindkét fél végrehajtott. Ezt az alperes az eljárás során maradéktalanul bizonyította. Az írásba foglalás elmaradása miatt a perbeli esetben nem állapítható meg a megszüntetés jogellenessége. A felperes és az intézményvezető között a közalkalmazotti jogviszony közös megegyezéssel való megszüntetésére vonatkozó megállapodás létrejött, a felperes a beszédhibás gyermekek kartonját a munkáltatónak át is adta. A

meghallgatott tanúk előadták, hogy a felperes közös megegyezéssel ment el, őt a munkatársai elbúcsúztatták.

Az alperes felülvizsgálati álláspontja szerint az eljárás bíróságok okszerűtlenül, a logika szabályaival ellentétes módon mérlegelték a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyekből helytelen következtetéseket vontak le.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában történő fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

A Kjt. 38. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Mt. 87. § (2) és (3) bekezdése szerint a munkaviszony (közalkalmazotti jogviszony) megszüntetésére irányuló megállapodást, illetve nyilatkozatokat írásba kell foglalni, mely rendelkezéstől érvényesen eltérni nem lehet. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállónak értékelték az eljárás bíróságok, hogy az a tény, hogy a felperes a beszédhibás gyermekekre vonatkozó nyilvántartást az alperes vezetője részére leadta, valamint a munkatársaitól elbúcsúzott, nem értékelhető úgy, hogy szándékában állt a közalkalmazotti jogviszonyának - az alperes által hivatkozott módon - közös megegyezéssel történő megszüntetése. Az alperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul tulajdonított kiemelt jelentőséget a tanúk vallomásaiban foglaltaknak, miután a meghallgatott munkatársak a felperes jogviszonya megszüntetésének módjáról és időpontjáról közvetlenül nem, csak a felperestől, illetve az alperes intézményvezetőjétől szereztek tudomást. Az eljárás bíróságok helyesen hivatkoztak arra, hogy az alperes nem bizonyította, miszerint a felek megegyeztek a jogviszony megszüntetése körülményeiben, annak módjában, feltételeiben, valamint pontos időpontjában. A megyei bíróság jogszabálysértés nélkül értékelte azt a körülményt, hogy a felperes 2007. június 1-jétől szabadságra ment, és nem felhagyott a munkavégzéssel.

A másodfokú bíróság valamennyi rendelkezésre álló bizonyíték együttes értékelésével (Pp. 206. §) törvénysértés nélkül állapította meg, hogy a munkáltató 2007. június 30-án, a közalkalmazotti jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről kiadott igazolása a felperes közalkalmazotti jogviszonyát jogellenesen szüntette meg. A kifejtettekre tekintettel

a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási perköltségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. június 9.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő